

*Ha sokáig halogatom
 hogy átöleljelek – lélegzeted-
 ről hallok – oda van az alkalom.
 A hát. A has. Már csak a végtagok
 – de ahol örülünk egy a malom – :
 halkán nyüszítesz én meg jajgatok.*

39. C sien/Akadály

*Úgy hajol le hogy szinte embrió-
 pózba görbed. Térde közt a feje.
 Itt mindig szól valami: rádió
 tévé lemezjátszó... Főleg zene-
 szó de szó ami szó amire szó van
 elhangzik a tévében rádióban...
 Hogy ennyire dúlt legyen ideges
 ez nála mégis ideiglenes
 állapot csak. Amúgy? Köszöni jól van.
 Ő különben is csak átutazóban.
 Csak még kikeresi az állomást
 ahol bemondják a csatlakozást.
 Csak még ezt. Coltrane. S aztán...
 a határ – ugye? – a csillagos ég.
 Via Újvidék.*

KAJÁRI GYULA: MÁRTÉLYI HALÁSZTANYA

